

Hans Hansen (Rørby): Jeg forstaaer udmærket godt, at det ærede Medlem Hr. Steen krymper sig ved den Politik, han er kommet ind i.

Maa jeg sige til det ærede Medlem som Syar paa hans direkte Spørgsmaal til mig, om min Udtalelse skal forstaas saaledes, at Forudsætningen for, at Forbrugerne har Ret til at faa Varen til Markedsprisen, er den, at der findes et Marked, at der findes altid et Marked, men hvis der ikke findes et Marked efter det ærede Medlems Opfattelse, har Staten saa Ret til at tage andre Folks Penge og give til Producenterne paa Forbrugernes Bekostning? Det er nemlig det, Spørgsmaalet drejer sig om: Maa Staten ved sin Beskatningsret plyndre Forbrugerne til Fordel for Producenterne, for at Markedet kan blive kunstigt? Jeg stiller det direkte Spørgsmaal som Kontraspørgsmaal til det ærede Medlem, om han tror, at Staten har Ret til at plyndre Forbrugerne kunstigt til Fordel for Producenterne, hvis der ikke efter det ærede Medlems Mening findes et Marked.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Steen har Ordet for en kort Bemærkning.

Steen: Da jeg gik i Skole, var det almindeligt, naar en Dreng kom op at skændes, og han ikke kunde klare sig længere, saa tyede han til det Middel at stille sig over paa den anden Side af Gaden og raabe: Det kan du selv være! Det er saa gammelt, som der har levet Mennesker, og det er ogsaa et meget gammelt Trick, naar man spørger om noget bestemt, saa at lade være med at svare paa det og slynge en hel Mængde taagede Begreber ud og foregive, at det er et Spørgsmaal til den anden. Men den Maade kan det jo ikke saa godt klares paa her. Det ærede Medlem konkluderede nu med at sige: Nu spørger jeg det ærede Medlem Hr. Steen, om man har nogen Ret til at plyndre Forbrugerne? Der er ikke Skygge af Mening i at forme en saadan Sætning i Dag i Forbindelse med de Kødpriser, der findes her i Landet før eller efter dette Forslags Vedtagelse, vi her behandler, for det drejer sig om, at Varen kan købes til under Halvdelen af det, den har kostet den at fremstille, som er Sælger af den, saa Spørgsmaalet er blottet for enhver Mening. Derimod er jeg fortsat uden Svar paa det Spørgsmaal, jeg her har stillet.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. Fibiger sagde til mig, at hvis jeg ikke vilde være med til at forhøje Priserne med indtil 80 Kr. pr. Kreatur, saa er Forslaget intet værd. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Vil han med nogen som helst Ret kunne udtale noget saadant, naar han gør sig klart, hvad der her er Tale om? Hvis vi ikke nu destruerer de Kreaturer, saa bliver Landboerne, saadan som Situationen ligger, nødt til selv at lade dem destruere, og saa vil den normale Pris, de kan faa, vel blive en 12 Kr. pr. Stk. Det, der sker ved Destrueringen her, er, at de faar 30 Kr., at vi yder dem et Tilskud paa ca. 18 Kr. til Destrueringen, saaledes at de i Stedet for 12 faar 30 Kr. Er det ikke en Støtte til Landmændene, saa ved jeg ikke, hvad man kan kalde en Støtte.

Det ærede Medlem var jo saa ked af, at det efter hans Syn paa det saa ud, som om der nu er ved at komme en Revne mellem de tre Partier, som han kalder Regeringsblokken. Jeg forstaaer godt, at det ærede Medlem er ked af det, men det ærede Medlem er dog ellers ikke saa bange for at være i den samme Blok, naar han ellers kan slippe fra det, og jeg har det Indtryk, at naar det ærede Medlem saa ned paa mig, saa vilde han egentlig sige: Ja, skulde der ske noget menneskeligt, skulde de svigte, saa er Far rede til at træde til med sin Støtte!

Saa spurgte det ærede Medlem mig, om jeg ikke vil forhandle med det Udvalg, som er nedsat af „Landbrugernes Sammenlutning“, om en Kødordning. Ja, det har jeg ikke noget som helst imod, hverken før Loven bliver gennemført eller efter dens Gennemførelse. Det, som jeg har foreslaaet, og som jeg mener er rigtigt, er, at selve Administrationen overlades til Landbrugsministeren og Landbrugsraadet, men jeg har intet imod at forhandle med andre Raad, som mener at være berettigede til at give Raad og Vejledning. Tværtimod, det vil jeg til enhver Tid være rede til, fordi man jo i alle Tilfælde altid har Fordel af at tale med alle de Mennesker, som har nogen Forstand paa disse Ting.

Det ærede Medlem spurgte dernæst, om jeg vilde søge at forhindre, at dette Udvalgs Plan blev gennemført. Men jeg tror ikke paa, at den er gennemførlig. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem — jeg kan jo ogsaa rette Spørgsmaal —, om han tror, der er nogen Sandsynlighed for, at den kan gennemføres.

Til det ærede Medlem Hr. Hans Han-